

Huidkanker

Huidkanker

Behandelingen

De keuze van de behandeling hangt af van het kankertype, bevestigd door microscopische analyse, van de grootte van het gezwel, de plaats, de leeftijd van de patiënt en zijn algemene toestand.

Kleine letsels worden meestal onder plaatselijke verdoving chirurgisch verwijderd. Uit voorzorg nemen chirurgen als marge ook altijd een stukje gezonde huid weg. Gaat het om een groter gezwel, dan volgt na de operatie een reconstructie (huidtransplantatie, verplaatsing van een huidflap). Cryochirurgie (locale vernietiging met vloeibaar stikstof) en radiotherapie (stralen met hoge energie) zijn ook gangbaar, meestal wanneer klassieke chirurgie niet is aangewezen door de leeftijd of de algemene toestand van de patiënt.

Een nieuwe behandeling, namelijk het plaatselijk aanbrengen van een crème, is mogelijk bij oppervlakkige basocellulaire carcinomen op de schedel, in de nek, op de armen of op de benen. De crème bevat een stof die het afweersysteem stimuleert, zodat het de kankercellen kan elimineren. De behandeling duurt zes weken en een arts moet het resultaat controleren.

Opvolging

Na een gepaste behandeling zijn de kansen op genezing heel groot. Ook al is het risico op herval klein, toch moeten mensen met een huidcarcinoom de rest van hun leven op controle gaan. De huid van wie zo'n gezwel gehad heeft, is immers blootgesteld aan hoeveelheden ultravioletstralen die de resistentiecapaciteit ver hebben overschreden. Andere huidkankers zouden later aan het licht kunnen komen. Daarom is het nuttig die mensen regelmatig te onderzoeken.

Kankerfoon
0800 15 802

Stichting tegen Kanker ®

Iedere werkdag an 9 tot 13 uur,
op maandag tot 19 uur.

Voor al uw vragen over kanker en voor informatie over de verschillende hulpmogelijkheden van de Stichting tegen Kanker kunt u bellen naar de Kankerfoon (0800 15 802). Die gratis telefonische hulplijn is elke werkdag te bereiken tussen 9 en 13 uur en 's maandags tot 19 uur.

U kunt ook de website van de Stichting raadplegen (www.kanker.be).

Stichting
tegen Kanker

Stichting van openbaar nut

Leuvensesteenweg 479 - 1030 Brussel
tel.: +32 2 733 68 68 - fax: +32 2 734 92 50
www.kanker.be - commu@kanker.be
000-0000089-89

Met de steun van

3M Pharma

V.L.: P. Jacquet de Haveskercke - Stichting tegen Kanker - Leuvensesteenweg 479, B-1030 Brussel • Stichting van openbaar nut • 0873.268.432/0632 IK CDN Communication 06-4.42

Stichting
tegen Kanker

Stichting van openbaar nut

Waarover gaat het?

Huidcarcinomen ontwikkelen zich vanuit de huidcellen. Het is de meest voorkomende vorm van kanker, maar ook een van de gemakkelijkst te genezen vormen. Huidcarcinomen doen zich in twee verschillende vormen voor:

- basocellulaire carcinomen, die in de onderste laag van de huid ontstaan;
- spinocellulaire carcinomen, die hun oorsprong vinden in een huidlaag dicht bij de oppervlakte.

Er bestaat ook een andere, minder vaak voorkomende en agressievere categorie: de melanomen, die in de pigmentcellen ontstaan.

Risicofactoren

Een chronische blootstelling aan ultravioletstralen (zon, zonnebank en zonnelamp) is de voornaamste oorzaak van huidkankers.

Mensen met een bleke huid, die gemakkelijk een zonneshot oplopen, die in de zon werken of er systematisch hun vrije tijd in doorbrengen, lopen een verhoogd risico. Vroeger kwam huidkanker meestal voor bij oudere mannen die altijd in openlucht gewerkt hadden (zeelui, boeren, metselaars). Momenteel doet huidkanker zich ook voor bij steeds jongere mensen, zowel mannen als vrouwen. Huidcarcinomen duiken vooral op op de meest blootgestelde lichaamsdelen: hoofd, nek, schouders, rug, armen of handen. De kanker komt slechts zelden voor op huidplaatsen die meestal met kledij bedekt zijn. Soms gaan er precancereuze letsels

aan vooraf, actinische keratose genoemd. Als er geen behandeling volgt, kunnen ze zich transformeren tot huidkanker. Bepaalde chemische stoffen (arsenicum, teer), ioniserende stralen of complicaties bij brandwonden, littekens en zelfs tatoeages zijn factoren die huidkanker in de hand werken.

Bescherming

De huid registreert de effecten van alle ultravioletstralen en stapelt ze op. De beste bescherming is de blootstelling aan de zon al vanaf jonge leeftijd te beperken. Gepaste kleding en een hoofddekseel, zonder ook een zonnebril te vergeten, zijn zeker aangeraden voor activiteiten in openlucht. Het gebruik van zonneproducten met een hoge beschermingsfactor is nuttig, maar mag zeker geen excuus zijn om de duur van blootstelling te verhogen. Let vooral op tijdens de middaguren. Dan zijn de ultravioletstralen het hevigst. Vermijd zonnebanken en zonnelampen. De ultravioletstralen bereiden de huid immers niet beter voor op de zon. Integendeel, ze tasten de huid aan en de schadelijke gevolgen komen bovenop die van de zon.

Hoe herkennen?

Een basocellulair carcinoom lijkt op een glanzend puistje dat langzaam groeit. De kleur kan variëren van wit tot rood, en bij mensen met donker haar zijn zelfs alle tinten van bruin mogelijk. Ander vaak voorkomend kenmerk: een kleine, pijnloze blessure

die niet geneest, soms omgeven door een vetplooitje. Soms neemt ze de vorm aan van een kleine, witachtige zone, te vergelijken met een spontaan litteken, die geleidelijk groeit. Een spinocellulair carcinoom lijkt meestal op een pukkelige korst, die uiteindelijk begint te bloeden. Als een huidletsel na een maand niet geneest, is een doktersbezoek nodig. Enkel een ervaren arts kan het onderscheid maken met banale huidafwijkingen; op basis van die inschatting zal hij het te volgen gedrag bepalen. Een microscopische analyse van verdacht weefsel zal altijd de diagnose bevestigen.

Evolutie

Kenmerkend voor basocellulaire carcinomen is dat ze zich geleidelijk uitbreiden zonder uitzaaiingen (kolonies van kankercellen) op afstand. Niet-behandelde basocellulaire carcinomen kunnen verzweren of naburige organen overwoekeren vanuit hun startpunt (neus, oorschelp, ooglid, oog). Dat veroorzaakt dan relatief groot weefselverlies bij de behandeling achteraf. Spinocellulaire carcinomen gaan daarentegen gepaard met een risico op uitzaaiingen, vooral in de lymfeklieren. De ontwikkeling verloopt eveneens geleidelijk.